

der. Samtidig er det jo både afgørende og vigtigt, at der tages alle de skridt, det er muligt for at bekæmpe økonomisk kriminalitet rettet mod det offentlige. Det er der jo også fra skatteministerens og fra justitsministerens side givet tilsagn om dels ved besvarelse af spørgsmål og dels ved de oplysninger, der er afgivet under samråd i Skatteudvalget.

På baggrund af de synspunkter, jeg her har tilkendegivet, skal jeg gentage, at vi ikke støtter det fremsatte forslag.

Erling Oxdam (V):

Det foreliggende forslag fra SF byder jo på tilbud om yderligere styrkelse af inddrivelse af gæld, som nogen har til det offentlige, og genoptagelse af et udvalgsarbejde vedrørende indstilling om løsningsforslag til næringskarantæne.

Hvis vi siger, at Venstre ikke finder, at et sådant forslag skal nyde fremme, må man endelig ikke tro, at Venstre kan lide dem, der unddrager sig at betale deres gæld til det offentlige. Dem kan vi bestemt ikke sympatisere med, specielt altså ikke dem, der bevidst unddrager sig betalingspligten. Men der er jo også nogen, som har uheld, og som bare lider tab, uden at det behøver være bevidst eller kriminel. Det kan simpelt hen bare være sort uheld.

Men det er da klart, at jo flere der er, der på den ene eller den anden måde ikke betaler deres gæld til det offentlige, jo flere penge skal vi andre skatteydere betale. Så dette må være i fælles interesse, og det må være den intention, der ligger bag SF's forslag.

Nu må jeg så sige, at jeg havde forberedt at skulle gennemgå en del af de tiltag, som den højtærede skatteminister nu har gennemgået, og som fortæller lidt om, hvad der foregår, og hvad der allerede er af lovhjælp i hvert fald til inddrivelse af gæld, og at der også er et justitsministerielt udvalg, der ser på sagen.

Når vi har fået det at vide – og jeg takker for den grundige gennemgang – ja, så er der vel næppe på dette tidspunkt grund til at genoptage, som det hedder, et udvalgsarbejde.

Dermed er der så ikke taget stilling til de metoder, som SF gerne vil bruge, herunder dette med næringskarantæne. Det lyder lidt drastisk. Det er stadig væk det her: Hvordan skal man betale sin gæld, hvis man ikke må arbejde, hvis man ikke må drive virksomhed? Det er næsten ikke til at forstå. Så jeg vil altså nok sige, at det er et meget betænkeligt forslag. Men jeg

vil ikke tage stilling til det, men til helheden i forslaget, og der må jeg så sige, at vi mener heller ikke fra Venstres side, at man skal efterkomme beslutningsforslaget på nuværende tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

De allerallersidste bemærkninger i hr. Oxdams ordførertale får mig til at bede om ordet for en kort bemærkning. For betragtningen om, hvordan man skal kunne betale sin gæld tilbage, når man ikke må få bevilling til at drive næring, er selvfølgelig relevant og også rimelig at bringe i denne sammenhæng.

Jeg vil blot gøre hr. Oxdam opmærksom på, at den første minister, der foreslog næringskarantæne eller bevillingsinddragelse som sanktion over for hårdnakkede skyldnere i forhold til det offentlige, var en borgerlig minister. Det var nemlig hr. Henning Dyremose, der for snart mange år siden indførte det for første gang, og det var altså også et skridt, man fra borgerlig side syntes var et middel, man måtte tage i brug, når folk simpelt hen nægtede at betale deres gæld til det offentlige.

Så det er altså ikke et våben, som de borgerlige har fraskrevet sig. Tværtimod. De var de første, der bragte det på bane.

Gitte Seeberg (KF):

Dette beslutningsforslag omhandler to forhold. Dels pålægger beslutningsforslaget regeringen at fremsætte et lovforslag, der skal omfatte yderligere inddrivelsesmuligheder, dels at der skal nedsættes et udvalgsarbejde, der skal komme med forslag til idømmelse af næringskarantæne.

Helt overordnet er Det Konservative Folkeparti enig med SF i, at det er vigtigt, at restancinddrivelsen sker effektivt, og at det ikke skal være nemt for hverken privatpersoner eller virksomheder at undslå sig betaling af krav fra det offentlige.

Desværre har vi jo måttet konstatere, at restancerne har vi trods af politiske ønsker og tiltag fortsat er steget, om end dog så kun beskedent. Imidlertid forholder det sig sådan, at der rent faktisk på nuværende tidspunkt allerede har fundet mange tiltag sted, som alle har været støttet af Det Konservative Folkeparti. For eksempel er virksomheder, der i dag skylder det offentlige mere end 100.000 kr., udelukket fra at byde på offentlige arbejder og arbejder